

genstand des Gesprächs MĀLAV. 12, 7. HIT. 120, 11. — 2) das Beginnen, Anfangmachen HALĀJ. 4, 65 (Gelegenheit?). °क्रमेण HIT. 8, 15. प्रतिपाल्यावसरः खलु प्रस्तावः ÇĀK. 101, 9. मम लघुतरस्य प्रस्तावं विज्ञाय so v. a. dass ich den Anfang mache PAÑKAT. 53, 16 (46, 16 ed. orn.). — 3) Anfangsstück —, Eingang des Sāman, welcher vom Prastotar gesungen wird, AIT. BR. 3, 23. ÇĀT. BR. 8, 7, 4, 6. Schol. zu ÇĀNKH. BR. 17, 6. LĪTJ. 7, 2, 1. 9, 6. मुखे सामः प्रस्तावः PAÑKAT. BR. 12, 10, 7. Schol. zu 7, 7, 1. KHĀND. UP. 1, 10, 9. 2, 2, 1. MÜLLER. SL. 210. Ind. St. 1, 56. = प्रस्तावना Prolog eines Dramas HARIV. 8676. — 4) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes der Udghāta, BHĀG. P. 5, 15, 5. प्रस्तार VP. — 5) = क्लृप्ता HALĀJ. 5, 19. — Vgl. प्रास्ताविक.

प्रस्तावचित्तामणि (प्र + चि) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 826.

प्रस्तावना (vom caus. von स्तु mit प्र) f. 1) das Erwähnenlassen, Besprechenlassen: पीठमर्दविटविट्पक्षैर्भिलुकीभिश्च नागरिकपुरुषसमवयेषु वृषशीलमाधुर्यप्रस्तावना DAÇAK. in BENF. Chr. 180, 13. fg. — 2) Einleitung, Beginn TRIK. 3, 2, 30. सर्वसत्त्व° MBH. 1, 12 in der Unterschr. — 3) Eingang —, Prolog eines Dramas; die Scene zwischen dem Gebet und dem Beginn des ersten Aktes, SĀH. D. 287. PRATĀPAR. 23, a, 5. ÇĀK. 4, 21. VIKR. 4, 8. MĀLAV. 4, 11. MUDRĀ. 4, 11. RATNĀV. 4, 1. UTTARĀRĀM. 3, 13. MĀLATIM. 4, 4 v. u. PRAB. 6, 9. DHŪRTAS. 70, 15 (66, 2 steht das Wort nicht am Platz). Verschiedene Arten der Prastāvanā sind: Udghātājaka, Kathodghāta, Prajogātīcāja, Pravartaka und Avalagita SĀH. D. 288.

प्रस्तावर्त्ताकर (प्र + र्त्ता) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 827.

प्रस्ताव्य (von स्तु mit प्र) adj. mit einem Prastāva (s. प्रस्ताव 3.) zu versehen: ऋ° LĪTJ. 6, 1, 17. fgg.

प्रस्तिर m. = प्रस्तर Strew ÇĀNDAR. im ÇKDra.

प्रस्तीत und प्रस्तीम partic. praet. pass. von स्त्या mit प्र P. 8, 2, 54. VOP. 26, 100.

प्रस्तुत s. u. स्तु mit प्र. प्रस्तुताङ्कुर m. eine best. Form der Gleichnissrede, die auf einen wirklichen Vorgang passend, mittelbar einen bekannten andern im Auge hat; z. B. die Geliebte, mit ihrem nicht ganz beständigen Liebhaber im Garten wandelnd, sagt zur Biene: was soll dir die dornige Pandane, da du doch die Jasminblüte haben kannst! KUVĀLAJ. 81, a, 3.

प्रस्तुति (von स्तु mit प्र) f. Lob RV. 1, 153, 2. KHĀND. UP. 2, 9, 4.

प्रस्तूत m. N. einer best. Klasse von Göttern unter dem Manu Kākshusha VP. 263. Offenbar eine falsche Form, statt deren andere Schriften प्रभूत und प्रभूत geben.

प्रस्तूत s. u. प्रभूत.

प्रस्तोक (i. प्र + स्तोका) m. 1) N. pr. eines Mannes, eines Sohnes des Śrīṅgāja, RV. 6, 47, 22. ÇĀNKH. BR. 16, 11, 11. — 2) कुत्सस्य प्रस्तोकः N. eines Sāman Ind. St. 3, 213, a.

प्रस्तोतार (von स्तु mit प्र) m. der Gehilfe des Udghātar, der den Prastāva zu singen hat, AIT. BR. 5, 34. 7, 1. TBa. 1, 8, 2, 3. TS. 3, 3, 2, 1. 6, 6, 2, 1. ĀÇV. Ça. 4, 1. 9, 4. ÇĀT. BR. 4, 2, 5, 3. 5, 4, 5, 22. 12, 1, 2, 6. 14, 4, 2, 30. KĀTJ. Ça. 7, 1, 6. 25, 11, 8. 26, 2, 10. LĪTJ. 1, 5, 1. 11, 2. 9, 1, 10. KHĀND.

IV. Theil.

UP. 1, 10, 8. MBH. 5, 4788. HARIV. 11361, wo प्रस्तोतार für सप्रस्तार zu lesen ist; vgl. LANGLOIS II, 297. MUIR, ST. 1, 37.

प्रस्तोत्रीय adj. den Prastotar betreffend Schol. zu LĪTJ. 1, 5, 1.

प्रस्तोम (von स्तुम् mit प्र) m. 1) eine Anspielung auf (gen.) Baie. P. 9, 19, 26. — 2) स्पेरिङ्गिरसस्य प्रस्तोमः m. N. eines Sāman Ind. St. 3, 231, a.

प्रस्थ (von स्था mit प्र) P. 3, 1, 186. Sch. m. n. SIDDH. K. 251, a, 1 v. u. 1) Bergebene, Plateau AK. 2, 3, 5. 3, 4, 45, 90. H. 1035. an. 2, 217. MND.

th. 9. HALĀJ. 2, 11. सरित्प्रस्रवणप्रस्थान् R. 2, 54, 40 (41 GORR.). 4, 43, 14.

हिमवतः MBH. 1, 2946. 7, 3226. KUMĀRAS. 1, 55. Schol. zu P. 3, 3, 92. वि-

न्ध्यस्य SUND. 4, 6. शैल° R. 2, 94, 11 (103, 11 GORR.). गिरि° 97, 1, 3, 56, 1.

KATHĀS. 3, 5. MĀRK. P. 63, 10. MEGH. 59. Fläche (विस्तार) überh.: दीर्घे

प्रस्थे समानं च न कुर्यान्मन्दिरं बुधः । इति ब्रह्मवैवर्ते जन्मखण्डे १०३ अ-

ध्यायः ॥ ÇKDra. Am Ende von Städte- und Dörfernamen P. 4, 2, 110.

122, 6, 2, 87. fg. — 2) ein best. Gewicht und Hohlmaass P. 3, 3, 58,

VĀRTT. 4. Sch. AK. 2, 9, 86. 89. 3, 4, 45, 90. TRIK. 2, 9, 6. H. an. MND. (=

मानभेद und उन्मितवस्तु). HALĀJ. 5, 15. = 32 Pala = 1/4 Āḍhaka AV.

PARIC. bei WEBER, ĠJOT. 82. = 16 Pala = 4 Kuḍava = 1/4 Āḍhaka

SUÇR. 2, 175, 5. COLEBR. Alg. 3. H. 886. = 2 Çarāva ÇĀNKH. SĀH. 4, 1,

20. = 6 Pala WISE 126. = 1/16 Droṇa (was mit Suçra. und H. über-

einstimmt) SĀHSE. K. 8, a, 4. ein Prastha Wasser BHĀG. P. 3, 11, 9. WE-

BER, ĠJOT. 29. प्रस्थोदकयाक्त्विन् Schol. zu KĀTJ. Ça. 61, 3. प्रस्थं वाक्स्-

क्त्रेषु (यः पश्यति) MBH. 12, 10641. ein Prastha ist die höchste Quan-

tität von Blut, welche einem kräftigen Menschen entzogen werden darf,

SUÇR. 1, 360, 8. 2, 43, 4. 50, 21. 68, 1. GARBHOP. in Ind. St. 2, 71. मानेन

प्रस्थादिभिर्धन्यानि मीयते TATTVAS. 50. व्रीहीणाम् P. 8, 3, 92, Sch. तिल°

MBH. 3, 6068. सक्तु° 14, 2695. Spr. 2462. VARĀH. BRH. S. 54, 17. रीति°

RĀGA-TAR. 4, 203. — 3) m. N. pr. eines Affen R. 6, 20, 3. — Vgl. इन्द्र°,

एक°, घोषधि°, करीर°, कर्कन्धु°, कर्की° (u. कर्की), काशी°, काम°,

कुण्ड°, क्षामा°, खाण्डव°, जम्बु°, तुङ्ग°, दानि°, देव°, क्षाता°, धर्म°, प-

ञ्च°, माला°, वान°, शक्र°, शाला°, शोणा°, क्षाता°, स्वर्ण°, प्रास्थिक.

प्रस्थपुष्प (प्रस्थ + पु) m. eine best. Pflanze AK. 2, 4, 2, 59.

प्रस्थपंच (प्रस्थम्, acc. von प्रस्थ, + पंच) adj. f. सा einen Prastha

kochend, von einem Kochgeschirr, in dem das Quantum eines Prastha

gekocht werden kann, P. 3, 2, 83, Sch.

प्रस्थल (1. प्र + स्थल) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 3296. 3856.

8, 2070. VARĀH. BRH. S. 16, 26.

प्रस्थवाक् ved. st. प्रस्था(?)वाक् P. 6, 3, 63, Sch.

प्रस्थान (von स्था mit प्र) n. 1) Aufbruch, Ausmarsch, Weggang, Ab-

reise AK. 2, 8, 2, 63. H. 789. HALĀJ. 2, 297. MBH. 1, 2249. 3, 572. 11546.

4, 135. 9, 1615. R. 2, 86, 2. सेना° 2, 82 in der Unterschr. SUÇR. 1, 107, 4.

109, 5. ÇĀK. 26, 16. RAÇH. 4, 88. मन्ये मत्पावनयैव प्रस्थानं भवतामिह

KUMĀRAS. 6, 61. MEGH. 42. VARĀH. BRH. S. 85, 49 °वत् adv. wie bei der

Abreise). KATHĀS. 43, 223. fg. 265. 45, 272. RĀGA-TAR. 1, 870. 4, 871. PRAB.

78, 8, 9. वृद्धौ नदीमुखेनैव प्रस्थानं लवणाम्भसः so v. a. das Meer schlägt

den Weg in die Flussmündungen ein RAÇH. 17, 54. °विकलगति adj. so

v. a. der nicht mehr vorwärts kann ÇĀK. 100. Abgang, Absendung (von

Waaren): °विव्रकृत् JĪGĀ. 2, 197. प्रस्थानं वलयेः कृतम् haben sich auf

den Weg gemacht so v. a. sind abgefallen Spr. 1881. Von der letzten